

[Dræbye]

Hr. Tinning argumenterer sådan, at én gang opnåede økonomiske vilkår skal bevares ved hjælp af bistanndsloven, men det er ikke bistanndslovens intention. Jeg er helt enig, det radikale venstre er helt enig i den del af bistanndslovens intentioner, som omfatter den forbigående hjælp, og som går ud på, at man skal bevare det hidtidige levestandard, men bistanndsloven og det radikale venstre har også den forudsætning, at det kun kan foregå i en periode.

Det, diskussionen drejer sig om, er ikke intentionerne i bistanndsloven, for det er givet, at der efter en periode – også efter bistanndsloven, sådan som den blev vedtaget i sin tid – skal ske en tilpasning af de økonomiske vilkår til et andet niveau end det niveau, man havde, dengang den sociale begivenhed indtrådte. Det, der er spørgsmålet, og det, der er til diskussion i øjeblikket, er, om man skal have en bestemt tidsperiode, inden hvilken den tilpasning skal være afsluttet, eller om man skal lade det være vilkårligt. Der mener vi, at det er rigtigt at prøve at lægge lidt mere faste rammer ind i bistanndsloven, men det er ikke i strid med bistanndslovens intentioner, det var for så vidt udgangspunktet for bistanndsloven.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Der er ikke nogen, der har talt om, at man som socialklient og som bistanndsklient ikke skulle have ændret sine vilkår. Der er derimod nogle, der har talt om bistanndslovens intentioner. Jeg kunne tænke mig at vide, om hr. Dræbye vil komme op og fortælle, at det var bistanndslovens intentioner, og at det var det radikale venstres intentioner, at langt den største del af bistanndsklienterne skulle på bistanndshjælp, fordi de er arbejdsløse. Var det en del af bistanndslovens intentioner, og var det en del af det radikale venstres intentioner? Var det det, så er det selvfølgelig noget andet. Pointen er, at det var det ikke.

Nu kommer det radikale venstre med hele sammenrendet til højre og siger: nu er der mange arbejdsløse, og vi skal bruge mange penge på det her område, så der skal skæres ned. Det har ikke noget med bistanndslovens intentioner at gøre. Bistanndsloven er aldrig blevet fremstillet som et supplement til arbejdsløshedslovgivningen på den måde, at

man først er arbejdsløs et stykke tid, og så kommer man på bistanndshjælp, og så kommer man på varig hjælp, uden at man i øvrigt har været udsat for andre sociale begivenheder end sin arbejdsløshed. Det er det forløb, der nu kommer til at foregå med det radikale venstres hjælp, hvis det går, som hr. Dræbye vil, og det har intet – heller ikke selv om socialministeren påstår det – at gøre med bistanndslovens intentioner.

Derudover er det da rigtigt, at det aldrig har været meningen, at man skulle på forbigående hjælp fra nu af og ud i evigheden, det er jeg fuldstændig klar over, for hvis det var meningen, hvorfor skulle man så lave en kategori, som hed varig hjælp? Klart nok. Der står jo i bistanndsloven, hvornår man ikke skal have forbigående hjælp: man skal have udtømt alle mulige og umulige forsøg på at revalidere, på at give uddannelseshjælp, og hvad ved jeg, så der er ikke nogen grund til præciseringer. Bistanndsloven siger klart: forbigående hjælp under de og de omstændigheder og så over til varig hjælp.

Nej, det, der er problemet, er, at det radikale venstre ikke kan finde ud af at gøre noget ved arbejdsløsheden, og at højrefløjens slet ikke kan. Tværtimod forøger man den i fint samarbejde, og de radikale har for længst lovet at spare 270 mill. kr. i kommunerne på det her område.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg må indtrængende bede om mere ro i salen.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Da fru Inge Fischer Møller var meget skuffet over, at jeg ikke i mit tidligere indlæg svarede på, hvordan regeringen ville løse beskæftigelsesproblemet, så vil jeg godt komme med nogle enkelte bemærkninger.

Nu tillader folketingsets forretningsorden jo ikke, at man taler direkte til medlemmerne, ellers ville jeg have sagt: kære fru Inge Fischer Møller, for 2½ måned siden overtog denne regering et kolossalt beskæftigelsesproblem fra den tidligere regering. Jeg synes, det er meget interessant, at vi gennem forespørgsler og mange spørgsmål ustandselig bliver stillet over for, hvordan vi vil klare dette problem, som vi overtog for 2½ måned siden. Jeg kan garantere fru Inge Fischer